

ալ կան այս յիշատակարանաց մէջ ու
րոց միայն հնչումներն ուղղելով բուն
հայ կերպարանքը կ'զգենուն : Մեծ
խնդիր մ'ալ այս է թէ 2800 տարի
առաջ բուն իսկ հայ բառերը ինչ
հնչում ունէին, ինքեցողին թողով
այս բանասիրական ինդիրը, կը փու-
թամբ հոս արձանագրութեանց բա-
ռերուն մէկ քանի հատը յիշել :

Ղարի	Ղերի
Ուրու	Որ (յարաբ. դերա)
Ուրիի	Իւր
Շինհոացի	Շինեցի (եռու շինել)
Ման	Ման
Տանիմի	Տան իմոյ
Վրա	Վերայ
Իսդիստան	Մպաստան
Շիու	Չուել
Հուս	Հիւսել (գործել շինել)
Մրման	Հրաման
Եիզ	Ես

Տարակոյս չըմտար որ Հայաստան
Հայկազանց ժամանակը Հայաստան
չէր կոչուեր, ինչպէս որ այս արձանա-
գրութիւններն ալ կը վկայեն թէ
Հայաստանի մէջ քանի մը ուրիշ աւ-
րութիւններ ալ կային, բայց ընդ իշ-
խանութեամբ միոյ թագաւորի : Բոս
յիշատակարանաց Պիամա կը կոչուէր
մեր բնիկ երկիրը և ոչ թէ Հայաս-
տան կամ Մրմենիստան, ինչո՞ւ ու-
րեմն Պրամայի փառքը Հայաստանէն
դուրս համարինք . . . . :

ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏԱՍԻՍԱՆՆԵՐ

Ա- Էիւրեյականն Օրագրի,
(Իի- 665) :

Կարդացինք ձեր յօդուածը, զոր
կը գրէք ՍԻՕՆԻ «Սիոն-Իիան Իսիո-
ղիտոն-Իիան Հայաստանեայց Եիւրեյ-ոյ »

վերնագրով խորհրդածութեան դէմ
կը ցու իմք, որ ՍԻՕՆԻ յօդուածոյն աւ
բողջ պարունակութիւնն անտեսու-
թեան տարով և միակողմանի կերպիւ
դատելով դայթակղած էք միամտա-
բար : Բուք մի կաթողիկոս կ'ընդու-
նիք, բայց Եկեղեցւոյ քահանայու-
թիւնը, եպիսկոպոսութիւնը, ժողո-
ղրդական մարմինը, դաւանութիւնը
և ծիսակատարութիւնքը կը բաժնէք,
այսինքն տարբերութիւն կը տեսնէք
ԼՂմիածնի և Սոյ եպիսկոպոսութեան,
նոյն եպիսկոպոսութեամբ ձեռնադ-
րուած քահանայութեան, նոյն քա-
հանայութեամբ մատակարարուած
խորհրդոց և հետեւապէս նոյն խոր-
հրդներով ծնուած, սնուած և զար-
գացած ժողովրդական մարմնոյն, այս
ինքն հաւատացելոց միութեան մէջ :
ՍԻՕՆ երկու կամ երեք կաթողիկոսներ
կ'ընդունի, բայց ամենեւին չը բաժ-
ներ կաթողիկոսութիւնը, եպիսկոպո-
սութիւնը, քահանայութիւնը, դա-
ւանութիւնն, արարողութիւնքն և
հետեւապէս Եկեղեցւոյ կամ հաւա-
տացելոց միութիւնը, ինչպէս և նոյն
իսկ հաւատացեալք բնաւ երբէք չեն
բաժնած, չեն խորած և չեն պառակ-
տած ՚ի դարաւ որ ժամանակաց հետէ :
Ինքեցողաց թողունք դատել ՍԻՕՆԻ
և ձեր նայուածքն կաթողիկոսութեան
ինդրոյն նկատմամբ, թէ ո՞րն օգտաւ
կար է և ո՞րն վնասակար և անցնինք
ուրիշ առարկութեան :

Բուք կաթողիկոսութիւնը՝ նա-
խագահութիւն մեկնելով կը հետեւ-
ցնէք, որ մի և նոյն ժամանակ երկու
կամ երեք նախագահներ կարող չեն
լինիր : (Ուրախ եմք, որ Եկեղեցւոյն
մի Վրուխ ընդունելով, որ է Յիսուս
Վրիտոս, կաթողիկոսները՝ պլուրիներ
չէք հասկնար, ապա թէ ոչ հռովմեա-
դաւանից նման անշուշտ պիտի ոլըն

դէիք թէ՛ մի մարմնոյն երկու կամ երեք գլուխներ կարող չեն լինիր) : Բայց ներեցէք մեզ ասել, որ նախա- գահութեան նկատմամբ թէ՛ ՍԻՕՆ և թէ՛ Երեսփոխանական Ժողովն բնաւ երբէք ուրացած չեն Երմիածնի կաթողիկոսի նախագահութիւնն : Այն որ ընդհանուր կաթողիկոսի անուն կը կրէ, հարկաւ, եթէ երբ և իցէ ընդ- հանուր եկեղեցական — ազգային Ժողով գումարուի (որուն այժմ ամեմենեւին պէտք չը կայ) նախագահն կամ նախաթոռն ինքն է : Հետեւապէս, Եկեղեցւոյ և Ազգի միութեան փախարղներն նախագահութիւնն չէ, որ կը մերժեն, այլ հակաթոռութիւնն : Այսան զի՛ հակաթոռութեան գաղափարն բաժանում և երկպառակութիւն կ'ենթադրէ Եկեղեցւոյ զաւակաց և իրենց դաւանած հաւատալեաց մէջ, որ բարեբաղդաբար մինչեւ ցարգ տեղի ունեցած չէ . իսկ եթէ այսուհետեւ լինին մարդիկ, որ հակաթոռութիւն, հակաթոռութիւն գոչելով պիտորեն Եկեղեցւոյ զաւակաց մտքերն, և հակաթոռութենէն՝ Հակապոթիւն և Հայոթիւն արտադրելով երկպառակեն Ազգային հոգեւոր միութիւնը, անշուշտ սեւազիր պիտի դրոշմուին իրենց անուններն պատմութեան մէջ, զոր և գուր, Աժժ. Եկեղեցական, ձեր ակնկալութեան հակառակ, անշուշտ վերջէն պիտի սփայտի- իրարալ, ձեր կարծեցեալ Բաբրէն ակննդնիդ փոյծ ելլալէն զինի : Բայց զիտէք հարկաւ, թէ ի՞նչ կերպով կը կարգացուին խոսիլութեան որոմնացաններու և երկպառակիչներու անունները պատմութեան մէջ :

Դուք, ըստ ձեր համոզման, տրամաբանութեան սիրահար լինելով և ՍԻՕՆԻ քարոզած աւետարանական ըսկըրուներու մէջ բողոքականու-

թիւն երազելով կը խորհէք Ս. Վրաքէն, և ձեր տրամաբանութեամբն լուծել կամիք ամեն խնդիր : Բայց շատ մի վստահիք ձեր տրամաբանութեան վրայ, այլ, եթէ կ'ընդունիք մեր խորհուրդը, խոնարհեցէք դէպ ՚ի Վեետարանն, ուսէք և ուսուցէք Վեետարանը . վասն զի ձեր դժուարալոյծ կարծուած խնդիրներն իսկ դիւրաւ կը լուծուին Վեետարանով, ինչպէս և լուծուած են շատ և շատ խոնդիրներ, որք բոլորովին անլուծանելի էին տրամաբանութեան համար : Արտեսներ անշուշտ, թէ Պապականութիւնն՝ Վեետարանէն հեռանալով և իշխանասիրութեան ու գահասիրութեան եռանդէն մղուելով, ուր հասաւ և ի՞նչ դատաւճիռ ընդունեց մարդկութեան լուսամիտ մասէն : Կի թէ այլոց փորձը զգուշութեան մի շահաւէտ խրատ չէ՞ ամենուն համար, որոնք գիտեն օգուտ քաղել ազգաց պատմութենէն :

Ա. Փոփն, Ի. 708 :

ՍԻՕՆ հայցոյցած չէ զձեզ, այլ երկուց Արքազան Պատրիարքաց դէմ ձեր անիրաւ ամբաստանութիւնը քննադատելով՝ սրտասխանատուութեան ենթարկած է զձեզ :

Դուք պատասխանատուութենէ փախելու համար՝ կը թողուք վեճաբանութեան առարկան, որ էր, ըստ ձեր անհեթեթ զրախօսութեան երկուց Պատրիարքաց Բաշիպոթիւնն Եկեղեցւոյ Բարոյապետ Մեդիելու և Բարոյներն ու Եկեղեցիներն փոյելու համար, և բոլորովին նոր երազներ երազելով, կը խօսիք Երուսաղէմի կանոնագրութեան, Ժողովոց կազմութեան և

պարտուց վրայ : Բայց մի կարծէք թէ ՍԻՕՆ դիւրաւ կը թողու զձեզ, որ այդպէս, քնաշըջիկի նման անգիտաբար թափառիք, առանց իմանալու՝ թէ ո՞ւր էիք և ո՞ւր հասաք : Կը յիշեցնենք ձեզ վերապիս ձեր 699 թուով հրատարակած ամբաստանութիւնը և կը պահանջենք որ սթափիք և պատասխանէք մեզ՝ թէ երբ և ինչպէս Գաղտնիք եղած են երկու պարտաւորներն Նիւ-Կիւպրոսի ազգային բարոյապէս մեղմելու համար : Երբ և ինչպէս Ռուսիոյ եղած են նոյն վեճակի Գաղտնիքն և Եփեսոսիցիներն գոյելու համար : Ի՞նչ հիմամբ կ'ամբաստանէք նաև Նիւ-Կիւպրոսի համարէն Սիւրբանութիւնն իբրև անարժան առաջնորդութեան : Կը պահանջենք և խտիր կը պահանջենք, որ կամ փաստերով հաստատէք և կամ հրապարակաւ յետս կը կոչէք ձեր այս յանդուգն վատահամբաւութիւնն : Եթէ դարձեալ փախուստ տաք, որ խիստ հաւանական է, և մի այլ առարկայ ձեռք առնուք, իմացած լինիք կանխաւ, որ ՍԻՕՆԵՆ միշտ կընդունիք ՍԱՌՆ ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆԲ, որ ամեն ստաբրորդ և զբախտութիւններու արդար պատիժն է : Իսկ եթէ զիջանիք հարցնելու՝ թէ ինչո՞ւ կ'արհամարհուիք և անարժան կը դատուիք, ՍԻՕՆ չը զանար հիմնաւոր փաստերով պատասխանել ձեր կէդիկ փողերոն, որով բարիք մը եւս ըրած կը լինի թէ՛ ձեզ և թէ՛ այն պարզամիտներուն, որոնք գուցէ կը դայթափըն ձեր հրատարակութեամբ :

ՀԱՆԴԷՍ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻ

ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԵԱՆ Ս • ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ
ԵՒ ԺԱՌԱՆԳԱՒՈՐԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ
Ս • ԱԹՈՌՈՑՈՅՍ

ՍՐԲՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ տօնախմբութիւնը կրօնական շքեղ հանդիսիւ տօնակէի՛ն յետոյ, նոցա անմահ յիշատակին և միանգամայն Եսաանգաւորաց Վարժարանի Տարեդարձին առթիւ, վայելուչ հանդէս մի եւս կատարուեցաւ Վարժարանի մէջ, դպրոցական վեցամսեայ մասնաւոր հարցարնութեանէն ղինի : Սոյն հանդիսին ներկայ էին Մ.մեն. Սրբազան Պատրիարքարքն, Սիւրբանական Ռեկտիս Գեր, Հարք և Եղբարք և համարէն Ռեկտաւորք՝ արք և կանայք, Հանդիսին մէջ ատենախօսեցին ուսուսչաց դասէն Մ.ազ Սարկաւազ Գարբիէլ Խոսպտեան, իսկ աշակերտաց մէջէն՝ Գեորգ Տ. Զարու թիւնեան Իսմայէլցի, Թաքէոր Գրիգորեան Ընդրիանու պօլսեցի : Գաղղիարէն ևս կարդացուեցան մի ճառ և բանի մի առարկներ, ինչպէս և կատարուեցան երկու հայերէն տրամախօսական համառօտ արարուածներ, զորս շարագրած էին աշակերտներէն՝ Պօղոս Զակոբեան և Կարոպետ Թովմասեան Չանազ - Գաղեցիք : Հանդէսն կնքուեցաւ յորդորական բանիւ և օրհնութեամբ Մ.մեն. Սրբազան Պատրիարքին :

Մրժան կը համարինք հրատարակութեամբ հաղորդել ընթերցողաց Բարեշնորհ Գարբիէլ Մ.ազ Սարկաւազի Ըտենախօսութիւնն, որ է հետեւեալն :